

Het **Spraakwater**

LEDENBLAD VAN WATERSPORTVERENIGING DURGERDAM

NUMMER 2 | 2017

Kennismaken met de **Sula**

In gesprek met
Dik van Amerongen

Van de voorzitter

Op het moment van schrijven van dit bericht zit ik in Sesheke, een dorpje aan de Zambezi Rivier, ergens in het Westen van Zambia.

Vijftien jaar geleden woonden wij hier, in een huis aan deze machtige rivier. Ik mocht graag vissen op Tigerfish, of met mijn Sunbuster over de rivier scheuren tussen de nijlpaarden en krokodillen door.

Inmiddels wonen we in Durgerdam, nog steeds aan het water, en mag ik nog steeds graag een boot pakken om te ontspannen en de blik letterlijk even op on-eindig te kunnen zetten.

Als voorzitter van onze watersportvereniging vind ik het mijn belangrijkste taak om te zorgen

dat al onze 200 leden kunnen blijven genieten van onze prachtige haven en dat het ook voor de kleine beurs betaalbaar blijft om een ligplaats te hebben aan de Durgerdammerdijk. Ondanks de noodzakelijke tariefsverhoging in 2017 zijn we denk ik nog steeds met afstand de goedkoopste haven in de regio Amsterdam.

Zelfwerkzaamheid van de leden helpt enorm om de kosten van de vereniging laag te houden. Ik ben dan ook erg trots op de werkploeg die (bijna) elke woensdag met elkaar klein en groot onderhoud verricht aan de haven. Nuttig en bovendien eeg gezellig! Mocht u zich daarvoor ook in willen spannen: neem even contact op met havencommissaris Michael Freud.

Rest mij niets anders dan u een aantal mooie laatste weken van het vaarseizoen toe te wensen. Zien we elkaar bij de sluitingstocht?

Roeland

*uw voorzitter,
Roeland Stekelenburg*

Verenigingshaven Durgerdam

Als Jaap Porsius, onze havenmeester, op vakantie is dan neem ik soms voor hem waar. Waarnemend havenmeester is dan de officiële titel waarmee ik me voorstel of de telefoon opneem. want veel mensen kennen Jaap wel, maar die rare snijboon die ze nu aan het apparaat hebben of die bij de boot op de steiger staat, die kan wel zo veel zeggen. En dan wil hij ook nog geld hebben voor de ligplaats! Meestal komt het goed...

Het voordeel van die tijdelijke functie is dat je wat bewuster om je heen kijkt terwijl je twee maal daags je rondgang maakt door de haven. Bovendien kom je met leden in gesprek, waarmee je om een of andere reden zelden of nooit contact hebt. Hierbij een voorbeeld van zo'n ontmoeting. Ik sprak met moeder en dochter Lanting, omdat ik zag dat de masten op hun schip er weer keurig bij stonden. De karaktervolle, kitsgetuigde kotter van de familie heeft al jaren een ligplaats aan de havendam. De afgelopen winter waren de masten en de boegspriet aan een grote onderhoudsbeurt toe. De *Hoop op Zegen*, een voormalige visserskotter uit Enkhuizen, ligt er nu

weer pront bij! Op deze foto zie je hoe Linda Lanting en moeder Hannie de laatste kwaststreken lak aanbrenge. Hopelijk is dit klassieke Zuiderzeeschip nog heel lang te bewonderen in onze haven!

Ook gesprekken met passanten zijn soms interessant. Zo ben ik er achter gekomen dat vooral de ligplaatsen in de kom heel geliefd zijn vanwege het uitzicht. De bezoekers zien alle schepen de haven binnenvaren of verlaten, en hun horizon is niet zo beperkt als in veel moderne jachthavens, in tegendeel. In de gemiddelde marina, het woord is veel mooier dan de werke-

lijkheid, is je uitzicht beperkt tot het polyester en staal om je heen en heb je alleen uitzicht als je boot is uitgerust met een flybridge op tenminste vier meter hoogte. Bovendien zijn commerciële jachthavens er vooral op uit om mij het geld uit de zak te kloppen, en is gemoeidelijkheid er ver te zoeken. Als kleine-bootjes-vaarder vermijd ik marina's daarom en overnacht bij voorkeur in haventjes van watersportverenigingen. Veel gezelliger en vaak met uitzicht!

Ton Wegman

Het riet fluistert...

- Paul Burger en Joachim van Houweninge liggen naast elkaar in de haven en doen een wedstrijd: wie heeft de langste. Soms steekt hun trotse uitstekel bijna over het wandelpad, dan weer staat de ene fier omhoog en is de andere ingetrokken. Wij zijn er nog niet achter wie de indrukwekkendste kluiverboom heeft.

- Eind augustus blijkt het meeste fonteinkruid alweer verdwenen. Kan het gezeur over deze zomerplaag dan nu ook ophouden?

- Arjan Honingh heeft toegegeven voor het eerst tijdens een vaartocht naar een restaurant te zijn geweest. Het gebeurde

in Medemblik en de babyfoon stond aan, terwijl de boot recht tegenover het etablissement lag en dochter Annefien sliep.

- De monumentale *Astrea*, een 75-kwadrat jacht van lang voor de oorlog, is eindelijk uit de haven van Het Y verdwenen. De boot schijnt op eigen kiel te zijn vertrokken en is dus niet afgeborreld, wat iedereen verwachtte.

- De openingstocht viel dit jaar helaas in het water. Herkenbaar!

- Ton Wegman en Alice Hoogstad hebben hun huis te koop gezet. Ze gaan wonen in de gortdroge Bergen NH. Watervrees?

De mooie nieuwe kotter van Arie Honingh, hier voor anker bij het Westend. De stoere Waalkotter was eerder van een gepensioneerde garnalenvisser uit Den Oever en er is zelfs nog vistuig bij!

Abel van Schoonhoven (op de foto boven) is samen met Ilja Lieshout de trotse eigenaar geworden van de *Zeewijk*, die al sinds mensenheugenis een vaste plek in de havensloot heeft. Het bijzondere overnaadse scheepje werd ooit door de beroemde Gait Kroes uit Kampen ontworpen en gebouwd volgens de regels van de Junior Offshore Group. Dat was een klasse van zeer kleine en lichte zeeracertjes die begin jaren vijftig is ontstaan in Engeland. Beroemd is bijvoorbeeld de *Soprano*, waar de *Zeewijk* wel wat op lijkt. De boot wijkt nogal af van de andere schepen die Gait Kroes tekende, want dat waren allemaal stevige zeiljachten met een s-spant en meestal een platgat met aangehangen roer. Deze twee jonge Durgerdammers hebben dus iets buitengewoons onder hun hoede en hopelijk blijft de *Zeewijk* zo behouden als een varende monumentje.

In gesprek met Dik van Amerongen.

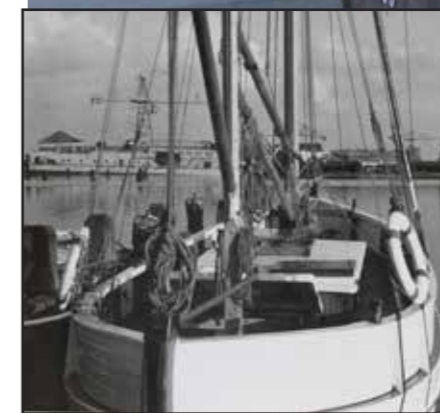
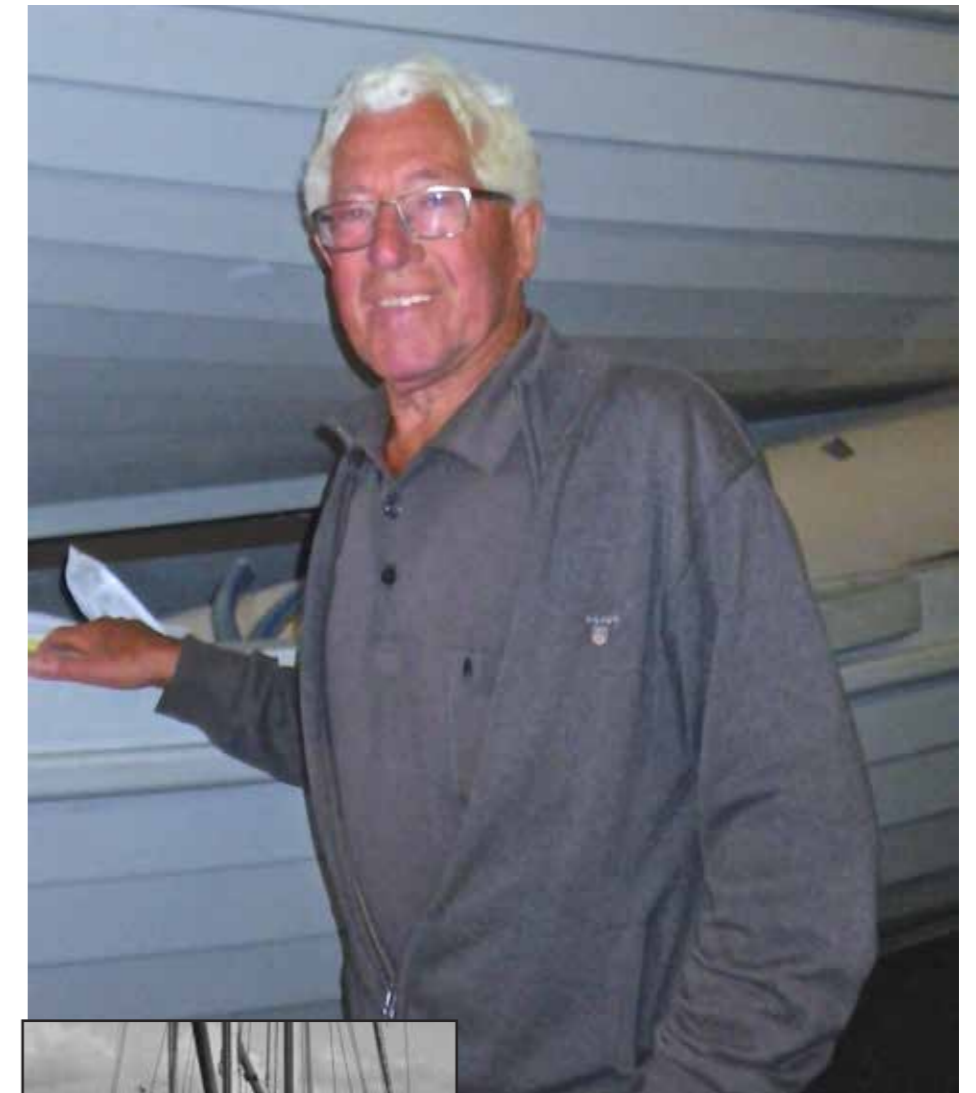
'De kwaliteit van Rijkswaterstaat wilde ik'

Door Ton Wegman

Dik vertelt over zijn bijzondere boot, de kotter Orisant, waarmee hij en zijn vrouw Pam een bekende verschijning zijn in de haven. Ze liggen immers altijd aan de kop van de havendam en iedereen die de haven in of uitvaart ziet hun schip liggen. Dik was lang eigenaar van de bekende Kromhoutwerf.

'Ik was lid van Watersportvereniging de Kaag. Dat kwam zo: mijn vader zat op het Kaageiland ondergedoken in de oorlog. Wij woonden daar op een woonbootje. Mijn vader was zodoende al lid van de Kaag. Ik zeilde toen ik klein was in een twaalfvoetsjol van de club en zo heb ik leren zeilen. Ik kwam er weinig, maar ben wel altijd lid gebleven. Ze hebben twee kromhoutsloepen van me gekocht. Komende zaterdag mag ik de start doen van de sloepenrace op de Kaag.

Mijn eerste schip, ik was een jaar of 21, heb ik gekocht van Anton Heyboer. Het was een mooie Noorse jol van 12 meter, ooit gebouwd voor de Noorse marine. Heyboer had er allemaal tuinhokken en een hoge hut op getimmerd. In de kroeg had ik al eens tegen hem gezegd, dat als hij er

De Noorse jol Marcel die Dik van de bekende kunstenaar Anton Heyboer had overgenomen en helemaal verbouwde

Dik van Amerongen naast de laatste twee van zijn Kromhout-whalers, waarvan er 40 zijn gebouwd

vanaf wilde hij aan mij moest denken. Ik voer toen zelf op de koopvaardij bij de rederij Vinke als scheepstimmerman op de lijnvaart naar de Caraïben en de Golf van Mexico en later op de Nederlandse walvisvaarder de

Willem Barendsz. Op een gegeven moment kreeg ik een telegram van mijn vader: 'Schip Heijboer gekocht'. Toen ik terug was heb ik hem helemaal kaal gesloopt en een nieuwe kielbalk eronder gezet, nieuwe dekken en een nieuwe roef erop gemaakt. Hij heette de *Marcel*. Ik heb hem later verkocht aan de directeur van de Twentse Schouwburg, maar hij is vergaan. Daarna heb ik nog een tjalk van 26 meter gehad. Die kocht ik in Hasselt voor 5000,- gulden. Pam en ik woonden erop in Spaarndam. Er stond een klein motortje in, maar we voer er toch zomers mee naar Terschelling. Daarna heb ik een Noordzee botter gekocht, maar toen we hier gingen wonen bij de werf Kromhout is die weggegaan. Toen had ik dus geen schip, maar ik had in Zeeland de *Orisant* gezien van Rijkswaterstaat en dacht: als die nog eens te koop komt dan wil ik die wel hebben. Op een gegeven moment, het was in 1987, werd ik gebeld uit Zierikzee, dat het schip geveild zou worden, maar de kijkdagen waren al geweest. Ik ben die zelfde avond nog naar Zierikzee gereden en ik mocht het schip toch nog zien. De volgende dag was de veiling en ik had het hoogste bod. De kwaliteit van Rijkswaterstaat, dat wilde je gewoon. Ik werd later ook nog gebeld door de magazijnmeester van Rijkswaterstaat en kreeg er nog een reserve schroef, een

radar en nog meer spullen bij. We zijn er die zomer meteen mee naar de Oostzee gevaren. De potten en de pannen, alles zat er in. Hij is gebouwd in 1963 als inspectievaartuig voor de Deltawerken. In het vooronder, waar nu een logeerhut is, was een laboratorium voor water- en bodemmonsters. Hij is ontworpen en gebouwd door de Vries Lentsch in Alphen

Bovenaan de Orisant nog in dienst bij Rijkswaterstaat. Daaronder een van de door Dik ontwikkelde Kromhout-whalers tijdens de Amsterdamse grachtenrace.

aan de Rijn. Mooi schip he! We varen er nu zomers mee naar Zeeland, dat is bekend water voor de *Orisant* die genoemd is naar een verdwenen eiland in de Oosterschelde.

Even voorstellen: Sula

Ergens in september kwam er een iets te enthousiaste Hollander op mijn dek staan. Brrr, dacht ik nog, voordat je het weet moet ik mijn zonnige en warme ligplaats in het zuiden van Portugal opgeven voor een koude haven in Nederland.

Hij heeft ook even met me gezeild in lagune van Olhão en ik voelde dat er iets ging veranderen. Nog geen drie weken later sta ik op het droge klaar voor transport naar Nederland. Een grote trailer brengt mij naar de haven van Porto. Daar ga ik met trailer en al op de "MS Caterine" die ons na drie dagen varen op zee veilig in Rotterdam afzet. De trailer maakt het laatste stukje alleen met mij af. Op 21 september kom ik uiteindelijk aan in Naarden. Daar word ik te water gelaten. Die Hollander, nog steeds heel blij, heeft ook een boel vrienden uitgenodigd. Iedereen helpt mij van de trailer af, en ze tuigen me op, en ze snappen ook alles van mijn gaffeltuig. Ik ben in een mum van tijd weer helemaal in mijn goede doen. Leuk en het klimaat is toch niet echt heel slecht. De overgang valt best mee. Ok, ik ben ontworpen door de Engelse jachtontwerper John Leather in opdracht van bootbouwer Jim Spencer. Deze wilde een "Redningskoite" (een ontwerp van Colin Archer) van niet groter dan 8 meter, geschikt voor kleinschalige seriebouw.

Ik ben een Kattegat 26. Ben gebouwd in Waterside Boatyard in Brightonsea. Mijn volledige naam is Sula of Maldon, en ik ben gedoopt in september 1996. Ik heb een zus, Widgeon (april 2000), maar ik heb geen contact met haar. Geen idee waar ze uithangt. Eerst mijn naam; Sula, roodpootgent, familie van de genten, met zijn hemelblauwe snavel en rode poten. Geen idee waarom ik daarnaar vernoemd ben.

Misschien witte romp, blauw kajuitdak, rood onderwaterschip. Ben er wel heel blij mee.

Ik ben gedoopt in september 1996

Iets over mijn oorsprong; Classic Boat schreef o.a.: "John knows a thing or two about boats, their history and design, and Jim how to build them; the Kattegat makes a blissfully surprise-free, steady cruiser, with 41,8 m² of canvas, plenty to power this heavy displacement hull and allow an owner to race in Oldgaffers events." Moet ik jullie nu nog uitleggen waarom die Hollander mij uitkoos? Ik pas prima in de kleine box van Durgerdam met mijn maten van 8,00 lang 2,70 breed

1,20 diep.

Nu heeft die Hollander me toegefluisterd erg te genieten van de handzaamheid van mijn tuig. Ik geniet van de nieuwe motor die ik heb gekregen. Hij van mijn ijskast gevoed door het zonnepaneel. Ondertussen is die Hollander mij aan het upgraden naar een nieuwe generatie navigatie. Moet natuurlijk wel betaalbaar blijven. Laatst moest ik nog even de helling op om een nieuwe homokineet te krijgen een lastig klusje. Joachim moet op zijn kop door een klein luikje om heel diep in mijn buik dit klusje te klaren.

Ps ik ben nu best wel blij met die Hollander, ik blijf in jullie landje...

Joachim van Houweninge

Afscheid van een vroege **slootligger**

Het is zover. Lid nummer 19, box 31, inmiddels 75 jaar houdt het voor gezien. Op 16 april 2017 heb ik met enige weemoed de boot uitgezwaaid. Deze is verkocht aan een nieuwe enthousiasteling. Reeds vanaf mijn 18e levensjaar was ik een regelmatige bezoeker van Durgerdam. Vaak aan boord van de Frya en bezoeker van het clubschip van het Y. Eigen bootjes kwamen wat later. Mijn precieze leeftijd weet ik niet meer. Ik zal een jaar of 24 zijn geweest. Het eerste bootje was een (kleine) BM, met 12 vermolmde latten. De tweede was een ijzer geval dat de naam zeilboot niet verdiende. Daarna een Victoriakruiser, blank gelakt met ma-

bootjes lagen toen wat anders. De boot was voorzien van een Volvo Pentac 10 benzinemotor met magneet ontsteking. Ik kon de motor op het laatst wel dromen. Nieuwe klepzittingen, af en toe een klepgeleider, koppakkingen, klepstelen afslippen enz. Tijdens een openingstocht naar Monnickendam bij het binnenvaren met gejuich ontvangen. Maar toen, ineens een dreun. Mahonie bank, vlonders en kussens vlogen door de lucht het water in. Beginnend brandje met de poederblusser gedoofd. Iets met benzine lekkage. Paniek op de reeds uit Durgerdam afgemeerde boten. De boot rustig naar de kant laten drijven. Verder niets aan de hand. De brandweer kwam ook nog even kijken. De maat was toen vol en tijdens een Hiswa een VETUS dieselmotor met toebehoren aangeschaft. Toch nog zo'n 8.500 gulden. Zelf de motor ingebouwd. Daarmee was het doe-het-zelven nog niet klaar. Tijdens het uitproberen van een nieuwe fok brak de houten mast boven de zaling af. De nieuwe houten mast (Jachtwerf made) was geen lang leven beschoren. Al snel lieten de gelijmde naden los. Kennelijk garantie tot aan Pampus. Na eindeloos gepruts dan maar

een aluminium mast. Vervolgens een aluminium rolgiek, een rolfok installatie, een nieuw dekluk en RVS balans roer waardoor de zeil eigenschappen aanmerkelijk zijn verbeterd.

In de loop der jaren is er in Durgerdam veel veranderd. De autochtone bewoner is nu ver in de minderheid. De benzinepomp op de dijk, de watersportwinkel, de kruidenier en de eerste Havenmeester Bart behoren allen tot een ver verleden. Zo langzamerhand zijn de eerste slootliggers en later leden van de WSV Durgerdam letterlijk een uitstervend ras. Als exlid hoop ik nog een tijdje mee te gaan.

Zonder meer heb ik, en de kinderen met diverse aanhang, een bijzonder prettige tijd op de boot doorgebracht en was de thuishaven Durgerdam een unieke plek om te vertoeven. Hierbij verzoek ik het Bestuur mijn lidmaatschap alsmede het lidmaatschap van Alexander Bonnee van de vereniging, per heden, als geëindigd te beschouwen.

Met vriendelijke groeten,

Wim Bonnee, april 2017

Als laatste, vanaf 1976, de ouwe trouwe JAKON II. Ontwerp van Zwarthoed en gebouwd door Jachtwerf Volendam. Tweede hands gekocht voor 25.000 gulden. Toch nog best prijzig, maar ja, de prijzen voor

ONZE HAVEN

Op de ledenvergadering heb ik gevraagd of er mensen waren die zin en tijd hadden om wekelijks samen in de haven klussen aan te pakken.

Tot nu toe was het zo dat we aankomend aan het seizoen een zaterdag klusdag hadden wat dan al vrij snel muteerde in soep en rode wijn dag. Altijd ontzettend gezellig maar ik wilde graag iets meer structuur en ook wat meer gedaan krijgen, bovendien leek het me goed voor het clubgevoel om samen klussen te klaren. Een aantal mensen gaf zich direct op en vanaf eind april hebben we vrijwel iedere woensdagavond met tussen de zes en acht mensen nuttige karweitjes aangepakt. Als eerste hebben we de steigers in de sloot schoon geboend en gespoten. Daarna hebben we de gebroken en kromme planken vervangen en waar nodig nieuwe boldertjes geplaatst.

Toen dat klaar was zijn we in de kom begonnen met het verlengen van de lange steigers. Verder hebben we nog een avond riet gemaait.

Voor de komende tijd hebben we nog plannen om de elektra in de kom te verbeteren en om de steiger aan de overkant (bij het dijkje) op te knappen. Het idee is niet dat er in zo kort mogelijke tijd zo veel mogelijk gebeurt maar dat wat we aanpakken naar tevredenheid wordt afgerond en dat er continuïteit ontstaat zodat we het

gevoel krijgen voor onze eigen haven te zorgen en dat we het gezellig hebben. Daarom blijven we binnen als het regent en is een Klusavond niet langer dan twee, twee en een half uur. We hebben een gezellig ploegje die allemaal graag aanpakken zodat we ook na iedere avond het idee hebben dat er wat is

gebeurt.

Op het moment dat ik dit schrijf (10 augustus) ligt het even stil omdat er in de zomer ook gewatersport moet worden maar vanaf september gaan we weer vrolijk verder

Michael Freud

Boven: Henk Wouters bedient de hogedrukspuit
Onder: Puntsteiger voor en na de spuitbeurt. Geen geglibber meer bij het op en afstapen van de boot!

NIEUWSNIEUWSNIEUWS

DE EENZAME NOORD

In onze vereniging zijn er maar een paar leden die actief wedstrijdzeilen. We zijn eigenlijk meer toervaarders, maar er zijn uitzonderingen. Maud Kieft heeft dit jaar meegevaren in de eenzame Noord met haar *Pieter de Turk* (foto boven), evenals Joachim van Houweninge met zijn *Sula*. Het is een wedstrijd voor solo zeilers of schepen met twee bemanningsleden over 50 mijl vanuit Almere. Beide schepen waren ingescheven voor de race met twee opvarenden. Helaas zijn ze niet gefinished, vanwege de sterk wisselende wind.

KNRM

Het bestuur heeft, samen met de twee andere verenigingen uit de haven, een brief gestuurd aan de KNRM. Daarin werd voorgesteld om een station te openen aan het zuidelijke deel van de Markermeer, bijvoorbeeld buiten de sluis van IJburg. Vanwege het drukke verkeer op het water lijkt het ons veilig om een reddingboot in ons vaargebied te stationeren, omdat de twee dichtsbijzijnde stations, op Marken en in Huizen, naar ons inzicht te ver weg liggen bij noodgevallen. De reddingmaatschappij heeft hierop geantwoord onze visie niet te delen. In hun ogen zijn beide reddingsboten snel genoeg ter plaatse bij calamiteiten.

SLUITINGSTOCHT

De sluitingstocht is dit jaar op 23 en 24 september. De plaats met mooi weer is het Hoofd. Dat leuke eiland in het IJmeer. Daar gaan we ouderwets kampvuur branden en vlees bakken. De drank is voor kosten van de vereniging. Het vlees moet je zelf meenemen maar graag even opgeven of je komt via onze website. Liefst een week van te voren. Om een uur of vier word je verwacht op het eiland. Voor mensen die voor anker gaan zullen we een bootje zien te regelen. Bij slecht weer gaan we het feestje in de haven houden. We hopen op een grote opkomst.

Voor meer info en het laatste nieuws

over de sluitingstocht moet je de website van de vereniging in de gaten houden: www.wsvdurgerdam.nl

Igor en Joachim

Tekening Alice Hoogstad

Koken aan boord met Ajan Honingh

Risotto met courgette en kastanjechampignons

Simpel hoofdgerecht, 4 personen, 45 minuten.

Ingrediënten

1 ui, courgette, 1 eetlepel olie, 250 gram kastanjechampignons, peper, 150 ml droge witte wijn, 175 ml kippenbouillon (uit pot), 1 eetlepel Italiaanse kruiden, 30 gram boter, 100 gram parmezaanse kaas, 400 gram risottorijst, 1 eetlepel peterselie, 1 liter water, 75 gram rucola

Bereiding

Snipper de ui en snij de champignons in kwarten. Snij de courgette in blokjes. Verhit een stoofpan met de olie en fruit hierin de ui. Voeg na 1 minuut de stukjes courgette en kastanjechampignons toe

aan de pan en bak deze een paar minuten mee. Voeg dan ook de risottorijst, Italiaanse kruiden en peper toe en fruit deze mee.

Als de risottorijst glazig geworden is, voeg dan de droge witte wijn en de kippenbouillon toe. Voeg telkens een scheutje water toe wanneer de risottorijst het vocht heeft opgenomen. Ga hiermee door totdat de risottorijst gaar is.

Maak de risotto af door de boter, Parmezaanse kaas en peterselie er doorheen te scheppen. Serveer de risotto op een bedje rucola.

Eet smakelijk! Arjan Honingh

Advertenties/sponsors

Noordzee Oostzee Holland

Zeezeilen met een klassiek zeilschip www.stella-maris.net

**Bouw- en aannemingsbedrijf
Ruud John**

Oosteinde 19
1647 AA Berkhout
Tel: 0229-55 11 20
Fax: 0229-55 10 05
Mob: 06-236 698 45

Restauratie & Onderhoud van Houten Schepen

- Reparatie
Huid / spant / kiel
- Onderdelen
Luik / dek / interieur / Rvs
- Onderhoud
Onderwaterschip / lekdage
- Hout
- Epoxy
- Rvs

Pimmerman Zelfstandige Bootwerker

Telefoon: 06-13850418 Email: pimmerman@pimmerman.nl

Watersportvereniging Durgerdam

Bestuur

Roeland Stekelenburg [Voorzitter] Tel. 020-4420263
Leon Verraes [Penningmeester] Tel. 06-17300900
Ton Wegman [Redactie Het Spraakwater] Tel. 020-4905099 of 06 53 86 89 85
Michael Freud [Havencommissaris] Tel. 020-4904495
Harro van Schoonhoven [Havencommissaris 2] Tel. 06-46741923
Igor Kusmirak [Evenementen] Tel. 020-4904825

Ledenadministratie

WSV Durgerdam p/a Durgerdammerdijk 122, 1026 CG Amsterdam
Mail naar: info@wsvdurgerdam.nl

Evenementencommissie

Igor Kusmirak kusmirak@gmail.com
Joachim van Houweninge

Leden van verdienste

Ad Bakker, Piet Bouhuijs, Lou Faure, Arie Honingh, Gerrit John en Roel Muusse

Havenmeester

Jaap Porsius, Durgerdammerdijk 34, 1026 BZ Amsterdam, Tel. 06-14750510

Het Spraakwater

Redactie Ton Wegman wegmantv@tiscali.nl

Reisverhalen, en andere bijdragen worden zeer op prijs gesteld. Teksten maximaal 500 woorden, aanleveren in Word met foto's, kaarten en/of tekeningen in jpg. in tenminste 1 MB per foto of meer. Grote bestanden s.v.p. via WeTransfer.

Sluitingsdatum inleveren kopij volgend Spraakwater: 15 juli 2017

Website

www.wsvdurgerdam.nl

